14

Piotrkowska 86 - Kamienica Pod Gutenbergiem - nazwana tak ze względu na umieszczoną w niszy wykusza rzeźbę, przedstawiającą twórcę druku Jana Gutenberga. Jest ona doskonałym przykładem architektury wielkomiejskiej końca XIX stulecia o bogato ornamentowanej fasadzie, nawiązującej do sztuki gotyku, renesansu i manieryzmu. Kamienica powstała w latach 1896-1897 dla Jana Petersilge- litografa, drukarza i wydawcy pierwszej łódzkiej gazety „Lodzer Anzeiger – Łódzkie Ogłoszenia". To dwujęzyczne pismo polsko-niemiecki ukazało się po raz pierwszy 2 grudnia 1863 roku. Na parterze kamienicy mieściła się restauracja „Louvre", którą często odwiedzał Julian Tuwim.

15

Piotrkowska 87 - Kamienica Balle - wzniesiona w 1892 roku dla właściciela łódzkiej firmy projektowo-budowlanej Alojza Balle. Otrzymała neorenesansową formę spiętą ryzalitami o boniowanych narożach. W 1948 roku z inicjatywy władz państwa urządzono tutaj największy w kraju wielobranżowy włókienniczy „sklep wzorcowy nr 15 branży Centrali Tekstylnej", zwany Domem Włókienniczym. Przed kamienicą usytuowany jest wyjątkowy pomnik, przedstawiający kultowego bohatera polskiej bajki dla dzieci „Misia Uszatka".

16

Piotrkowska 98 - dawny Dom Handlowy Emila Schmechela - był pierwszym z prawdziwego zdarzenia magazynem konfekcyjnym w mieście. Wyróżniały go duże eleganckie przeszklone witryny oraz oryginalna architektura o nurcie modernistycznym. Ponad miękkimi łukami okien narożnej wieży w kartuszu widnieje data 1892. Przypomina ona o momencie założenia pierwszego sklepu przez Emila Schmechela w nieistniejącym dzisiaj murowanym krytym dachówką domu z lat 30. XIX wieku. Dzisiejszy gmach powstawał w latach 1906-1911. Dom Handlowy Schmechela prowadził sprzedaż towarów „na każdą kieszeń".

17

Piotrkowska 100 a - dawny Dom Handlowy Schmechel i Rosner powstał w 1909 roku na części posesji wydzierżawionej od Zgromadzenia Majstrów Tkackich przez firmę handlową Hugona Schmechela i Juliusza Rosnera. Nowy gmach był najelegantszym domem konfekcyjnym w mieście, oferującym ekskluzywną odzież dla pań i panów. Jest to także doskonały przykład architektury secesyjnej o bogatym detalu dekoratorskim. W wystroju fasady dominuje potężne okno, o miękkim koszowym łuku, wypełnione pierwotnie belgijskimi lustrzanymi szybami.

18

Piotrkowska 104 - Pałac Juliusza Heinzla - był pierwszą wystawną rezydencją fabrykancką wzniesioną przy ulicy Piotrkowskiej. Właścicielem jej był łódzki „Król wełny" Juliusz Heinzel baron von Hohenfels, jeden z największych wytwórców wyrobów wełnianych w Królestwie Polskim. Pałac wzniesiono w 1880 roku według projektu Ottona Gehliga, w stylu nawiązującym do włoskiego renesansu. Przed posesją stoi pomnik „Ławeczka Tuwima".

19

Piotrkowska 110 -112 - Pasaż Schillera - jest jedną z bardziej znanych uliczek miasta. Często odbywają się tutaj imprezy muzyczne i kulturalne. Aleja nosi imię wybitnego człowieka teatru Leona Schillera (1887-1954) reżysera teatralnego oraz krytyka i teoretyka teatru, od 1955 roku patrona łódzkiej Państwowej Wyższej Szkoły Filmowej, Telewizyjnej i Teatralnej. Postać Schillera upamiętnia 3-metrowej wysokości pomnik, przedstawiający Mistrza.

20

Piotrkowska 128 - Kamienica Schichtów - wyraźnie wyróżnia się spośród sąsiedniej zabudowy. Wzniesiono ją w 1904 roku dla małżeństwa Alwiny i Gustava Schichtów według projektu wziętego łódzkiego architekta Gustawa Landau-Gutentegera. Potężną trzypiętrową kamienicę „ubrano" w modny ówcześnie secesyjny kostium. W kamienicy miał pracownię i mieszkanie jej twórca Gustaw Landau-Gutenteger.

21

Piotrkowska 143 - Kamienica firmy Krusche i Ender - została wzniesiona w latach 1898-1899, jako reprezentacyjny gmach przedstawicielstwa największej pabianickiej spółki „Krusche i Ender", specjalizującej się w produkcji wyrobów bawełnianych. Architekt by ożywić wysoką smukłą fasadę z jednej jej strony umieścił strzelisty szczyt z zegarem słonecznym, z drugiej zaś 3-kondygnacyjny wykusz, pierwotnie nakryty iglicowym hełmem. Fasada kamienicy, co jest rzadkością w naszym kraju, pokryta jest polichromią przedstawiającą baśniowe smoki, piękne kwiaty i wijące się łodygi roślin.

22

Piotrkowska 179 - Pałac Ewalda Kerna - jest przykładem eleganckiej śródmiejskiej rezydencji fabrykanckiej końca XIX wieku. Wzniesiono go w latach 1896-1898 według projektu znanego łódzkiego architekta Franciszka Chełmińskiego dla właściciela fabryki mechanicznych krosien i odlewni żelaza. Pałac otrzymał pełną wdzięku i harmonii fasadę o neorenesansowo-empirowej formie, bogatej w detal zdobniczy.

23

Piotrkowska 217-221 - dawny kompleks fabryczny Johna - był największym w mieście producentem maszyn włókienniczych i elementów metalowych. Pierwszy pion produkcyjny zakładu - odlewnia żelaza - powstał w 1866 roku. Firma miała swoje przedstawicielstwa w Tomsku, Moskwie, Kijowie, Odessie, Rostowie nad Donem i Baku. Od 30 października 1941 roku fabrykę przestawiono na produkcję zbrojeniową dla potrzeb armii niemieckiej. W zakładach Johna w 1911 roku odlano dzwon „Zygmunt" dla łódzkiej archikatedry.

24

Piotrkowska 258-260 - Kamienica Birnbauma - powstała w 1893 roku według projektu łódzkiego architekta Gustawa Landau-Gutentegera dla przemysłowca Henryka Rafała Birnbauma, właściciela przędzalni wełny czesankowej, znajdującej się w głębi posesji. W okresie dwudziestolecia międzywojennego w kamienicy był konsulat niemiecki. W 1981 roku umieszczono tutaj siedzibę Zarządu Regionalnego NSZZ „Solidarność". Od 2007 roku działa tutaj Centrum Dydaktyczno - Konferencyjne, noszące imię Alcide de Gasperi.

25

Piotrkowska 263 - Dom Scheiblera - był to typowy parterowy dom rękodzielniczy o siedmioosiowej fasadzie oraz wysokim naczółkowym dachu. Powstał w 1838 roku. W 1854 roku zamieszkał tutaj przybyły do Łodzi, pochodzący z Montjoie w Nadrenii Karol Wilhelm Scheibler, twórca kompleksu rezydencjonalno-mieszkalno–fabrycznego „Księży Młyn", usytuowanego na wschód od ulicy Piotrkowskiej nad rzeką Jasień. Karol Scheibler był najbogatszym łodzianinem i jednym z najbogatszych przedsiębiorców w Europie w II połowie XIX wieku.

26

Plac Katedralny im. Jana Pawła II - dawny Rynek Fabryczny- zwany także Rynkiem Budowlanym, był głównym placem osady przemysłowej tkaczy lnu i bawełny „Łódka", założonej w południowej części miasta w latach 1824-27, ówcześnie największego ośrodka przemysłu lnianego i bawełnianego Królestwa Polskiego. Przy placu znajduje się symboliczny Grób Nieznanego Żołnierza oraz dwa pomniki: papieża Jana Pawła II oraz księdza Ignacego Skorupki.

27

Piotrkowska 265 – Archikatedra pw. świętego Stanisława Kostki - powstała w latach 1901-1912. Świątynia otrzymała smukłą neogotycką bryłę, opartą na dojrzałych wzorcach niemieckiego i francuskiego gotyku z XIV wieku. Jest to trójnawowa bazylika z transeptem (nawa poprzeczna) o wieloboczne zamkniętym prezbiterium z ambitem. Sylwetę kościoła wzbogacono portalami, rozetami i ostrołukowymi dużymi oknami, wypełnionymi barwnymi witrażami oraz kunsztownym detalem kamieniarskim. Katedra w 1924 roku była miejscem objawienia Jezusa Miłosiernego Helenie Kowalskiej, późniejszej siostrze Faustynie Kowalskiej – Apostolce Miłosierdzia Bożego.

28

Piotrkowska 272 a – 272 b – Pałac Steinertów - powstał w latach 1909-1910 dla braci Emila i Karola- spadkobierców Fabryki Wyrobów Bawełnianych i Apretury „Karl Steinert". By dodać lekkości potężnej bryle opartej na dojrzałych renesansowych wzorcach północnoniemieckich, architekt Alfred Balcke zaprojektował pełne wdzięku szczyty zakończone wolutami oraz usytuowane poniżej dwa wykusze. W części centralnej umieszczono przeloty bramne, ponad którymi widnieją inicjały właścicieli, symbol industrialny – figurka prządki w kole zębatym, symbolizująca profesję rodzinną oraz kartusz z datą budowy rezydencji i pozdrowieniem „Salus intrantibus" (zdrowie wchodzącym).

29

Piotrkowska 283 – Kościół Ewangelicko - Augsburski Św. Mateusza - jest jedyną obecnie świątynią luterańską w mieście. Architektonicznie bryła świątyni nawiązuje do stylu romańskiego obszaru Nadrenii. Założono ją na planie krzyża greckiego z rozbudowaną częścią frontową od ulicy Piotrkowskiej, zwieńczoną 80-metrową potężną wieżą, przechodzącą w górnej partii w ośmiobok. Dolną część fasady wypełniają wspaniałe portale. Szczególnie cenny jest portal środkowy, wyróżniający się bogatą dekoracją reliefową. Ponad nim usytuowana jest olbrzymia rozeta. Wewnętrzne ściany kościoła przedstawiają sceny drogi krzyżowej Chrystusa, jego ukrzyżowania i złożenia do grobu oraz ludzi idących do Zbawiciela. Wśród postaci odnajdziemy między innymi Wilhelma Tella wraz z rodziną i Dantego.

30

Piotrkowska 282 – Biała Fabryka - obecnie Centralne Muzeum Włókiennictwa, jest największym w kraju obiektem poindustrialnym, wzniesionym w stylu klasycystycznym. Powstała w latach 1835-1839 według wzorców angielskich dla Ludwika Geyera - największego potentata przemysłowego Łodzi tamtych czasów. Gmach otrzymał potężną, aż 26 - osiową fasadę, ożywioną trzema pseudoryzalitami frontowymi, zwieńczonymi trójkątnymi frontonami. Należy podkreślić, że właśnie w tej fabryce w 1839 roku po raz pierwszy w Łodzi uruchomiono maszynę parową do napędzania urządzeń włókienniczych. Wtedy to zadymił pierwszy komin fabryczny nad Łodzią, widoczny do dzisiaj za fabryką. Współcześnie gospodarzem obiektu jest Centralne Muzeum Włókiennictwa, którego chlubą jest tkanina artystyczna. Przy muzeum utworzono Skansen Drewnianego Budownictwa łódzkiego, w którym znajdują się przeniesione z różnych zakątków miasta domy tkaczy, kościół po ewangelicki oraz letniskowa willa fabrykancka.

31

Plac Reymonta – dawny Górny Rynek - plac ten zamykał od strony południowej oś ulicy Piotrkowskiej. Powstał w 1825 roku podczas regulacji osady przemysłowej tkaczy lnu i bawełny „Łódka". Nazwę swą zawdzięcza położeniu na naturalnym garbie, oddzielającym doliny rzek Jasień i Dąbrówka. Często określano go także rynkiem Geyera. Plac miał charakter targowy do wybuchu I wojny światowej, stąd pierzeje pozbawione są wielkomiejskich zabudowań. Jedynym wyjątkiem jest kamienica, wypełniająca północno-zachodni narożnik rynku. Był to pierwszy pałac fabrykancki miasta. Wzniesiono go w 1843 roku dla rodziny Ludwika Geyera. W centrum placu stoi pomnik przedstawiający noblistę Władysława Stanisława Reymonta.

32

Piotrkowska 292 – Kamienica pod Góralem - wzniesiono ją w latach 1909-1910 dla Jana Witolda Starowicza, dyrektora administracyjnego w Zakładach Przędzalniczych Leonhardt, Woelker i Girbardt. Jest doskonałym przykładem kultywowania przez Polaków w okresie zaborów tradycji narodowych. Ich przejawem była między innymi chęć pokazania ludowości i folkloru Podhala. Najbardziej charakterystycznym elementem elewacji jest rzeźba Górala autorstwa Władysława Czaplińskiego, umieszczona w niszy ponad pierwszym piętrem. Szczyty ryzalitów opinających kamienicę ozdobiono motywem promieniejącego słońca.

33

Plac Niepodległości - dawny Rynek Leonhardta (Leonarda) - koncepcja założenia placu targowego przy ówczesnej południowej granicy miasta narodziła się w 1902 roku. Wynikała ona z chęci przeniesienia handlu z Górnego Rynku (dzisiejszy Plac Reymonta) na nowe obszerniejsze miejsce. Na nowy rynek przeznaczono duży plac, należący do spółki „Leonhardt, Woelker i Girbardt", specjalizującej się w produkcji wyrobów wełnianych. Na placu po przeciwległej stronie ulicy pozostał węzeł komunikacji miejskiej oraz założono skwer, w części którego zbudowano kościół pw. świętej Faustyny Kowalskiej. W sąsiedztwie znajduje się także pomnik (fontanna), przedstawiający klęczącą postać Apostołki Miłosierdzia Bożego, Patronki Łodzi.

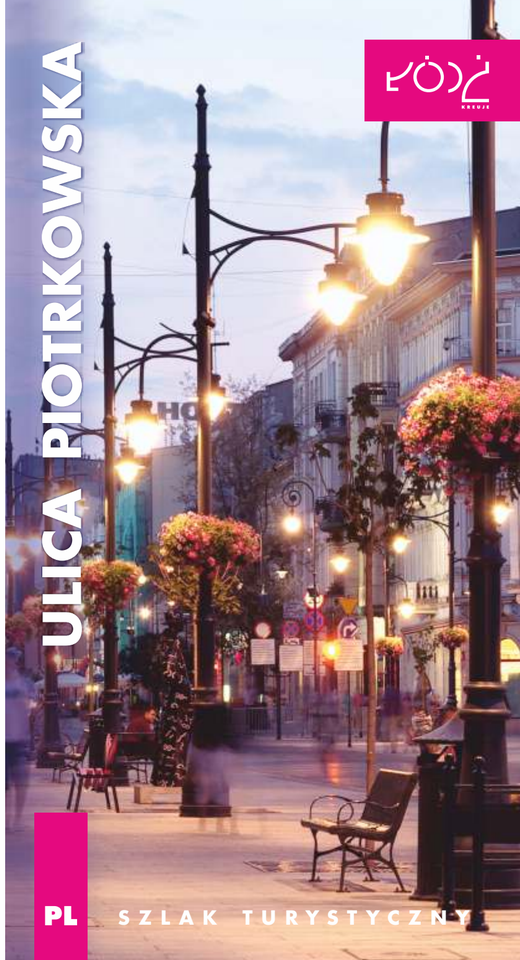

ULICA PIOTRKOWSKA

PL SZLAK TURYSTYCZNY

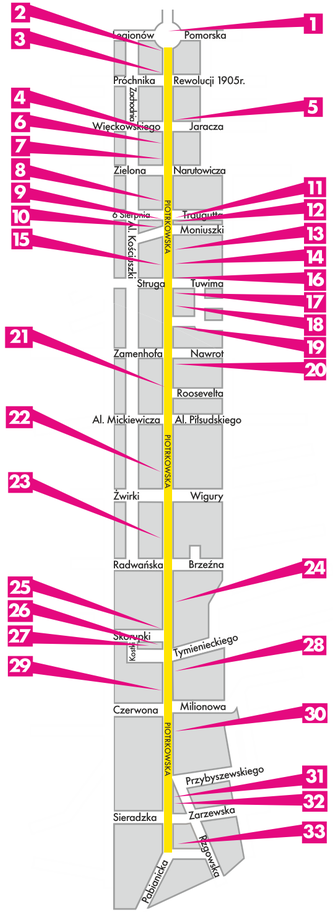

Od blisko 190 lat ulica Piotrkowska jest symbolem świetności i dobrobytu Łodzi oraz dumą jej mieszkańców. Stanowi ona historyczny kręgosłup miasta, w oparciu o który w XIX stuleciu powstał jeden z największych ośrodków włókienniczych Europy. Ulica ta jest odcinkiem średniowiecznego traktu, łączącego Toruń z Krakowem. Źródła podają, iż jeszcze w końcu XVIII stulecia biegł on przez lasy pełne jeleni, rysiów, żbików i wilków. Piotrkowska połączyła Stare Miasto z nowopowstałą na początku XIX stulecia przemysłową osadą sukienniczą o nazwie Nowe Miasto oraz osadą łódka, utworzoną dla producentów wyrobów z lnu i bawełny.

W sąsiedztwie tej głównej ulicy miasta wyznaczono place, będące centrami handlowymi: Rynek Nowego Miasta (Plac Wolności), Rynek Fabryczny (Plac im. Jana Pawła II), Górny Rynek (Plac Reymonta). Piotrkowska stała się najbardziej wytworną ulicą miasta i zarazem sercem przemysłowego giganta. Była ona magnesem przyciągającym wytwórców i kupców, którzy właśnie tutaj dobijali targów i dzięki udanym transakcjom mnożyli swoje majątki. Piotrkowska była nie tylko centrum handlowym, ale również salonem artystycznym i mekką kulturalną Łodzi. Tutaj zakładano teatry, domy zabaw, hotele, kina, restauracje, cukiernie i kawiarnie. W posesjach prężnie funkcjonowały sklepy z towarami luksusowymi i wytworną odzieżą. Obecnie ulica zaczyna się przy Placu Wolności, kończy zaś przy Placu Niepodległości, czyli dawnym rynku Leonhardta, założonym w 1904 roku. Piotrkowska mierzy obecnie 4,2 km długości. Północna jej część to deptak, południowa zaś wciąż posiada charakter komunikacyjny. Piotrkowska jest jedyną w kraju arterią, z zachowanym zespołem oryginalnej XIX-wiecznej zabudowy wielkomiejskiej, na który składają się obiekty wzniesione w stylu historyzmu, eklektyzmu lub fantazyjnej secesji. Unikatowość ulicy może być jedynie porównywana z miejskim zespołem urbanistycznym Wiednia.

Zapraszamy również do zapoznania się z ulotką „Wille i Pałace", która uzupełni wiedzę na temat najpiękniejszych obiektów ulicy Piotrkowskiej.

Plac Wolności - dawny Rynek Nowego Miasta - założony został w latach 1821-1823 jako centralny plac osady przemysłowej Nowe Miasto. Rynek wytyczono według nowoczesnych prawideł urbanistyki doby klasycyzmu, nadając mu oryginalny ośmioboczny kształt. Z centralnego punktu placu w cztery strony świata poprowadzone są ulice wyznaczające główne osie założenia Nowego Miasta. Przy wylocie ulicy Piotrkowskiej znajdują się dawny ratusz miejski oraz kościół rzymsko-katolicki pw. Zesłania Ducha Świętego. Po wschodniej stronie świątyni usytuowany jest gmach pierwszej w mieście Szkoły Realnej Niemiecko-Rosyjskiej. Z prawej strony ratusza stoi dawny dom Bogumiła Zimmermanna, w którym znajduje się najstarsza łódzka apteka. Pod nr 9 usytuowana jest „Kamienica pod Lwem" (zwierzę wieńczy balustradę dachową) z 1890 roku. Pod płytą rynku znajduje się unikalne Muzeum Kanału założone w dawnym rezerwuarze wody, zwanym „Dętką"

Piotrkowska 3 dawny Hotel Polski, ob. Pasaż Róży - ten dzisiaj niepozorny dom w połowie XIX stulecia był jednym z najeleganckszych budynków miasta. Wzniósł go w miejscu parterowego domu tkackiego w 1853 roku Antoni Engel z przeznaczeniem na dom zajezdny, któremu nadał szumną nazwę Hotel Polski. Drzwi wewnętrzne posiadały napisy w języku francuskim, co dodawało hotelowi europejskiego charakteru. Na parterze znajdowała się wykwintna restauracja, którą odwiedzali znamienitsi łodzianie.
W latach 2013-2015 ściany budynków w podwórzu zostały szczelnie pokryte kawałkami drobnych, nieregularnie pociętych luster, które stworzyły wyjątkową mozaikę zaprojektowaną przez Joannę Rajkowską.

Piotrkowska 11 – Kamienica Scheiblerowska - była ona pierwszą wybudowaną z rozmachem kamienicą wielkomiejską łodzi. Wzniesiono ją w latach 1879-1881 dla właściciela kompleksu rezydencjonalno-mieszkalno-fabrycznego „Księży Młyn". Otrzymała formę neorenesansową, opartą na doskonałych włoskich wzorcach. Wyeksponowano narożnik kamienicy, wieńczący go neobarokową górującą nad Nowym Miastem kopułą oraz ozdabiając kulistym wykuszem.

Piotrkowska 29 – dawny Dom Bankowy Landaua - czterokondygnacyjny dwuskrzydłowy gmach połączony półokrągłym narożnikiem zwieńczonym kopułą, będący realizacją projektu wziętego łódzkiego architekta Gustawa Landau-Gutentegera. Architekt gustownie nałożył na neobarokową sylwetę modne ówcześnie detale secesyjne. Odnajdziemy tutaj ornamenty roślinno-geometryczne, maski męskie i kobiece, lwie głowy. Detal secesyjny szczególnie ciekawie prezentuje się na kopule. W kamienicy mieściła się filia warszawskiego Banku „Wilhelm Landau".

Piotrkowska 30/32 – Pomnik „Twórcy łodzi Przemysłowej" - jest elementem „Galerii Wielkich łodzian", prezentowanej w kilku miejscach na całej długości ul. Piotrkowskiej. Pomnik przedstawia łódzkich fabrykantów Karola Wilhelma Scheiblera, Izraela Poznańskiego i Henryka Grohmana (postać stojąca) finalizujących kolejny wielki łódzki interes. Pomnik usytuowany jest przed znanym w okresie PRL-u łódzkim Domem Handlowym „Magda".

Piotrkowska 37 – Kamienica Szmulowicza - jest budowlą secesyjną. Wzniesiono ją w latach 1903-1904 według projektu Gustawa Landau-Gutentegera. Charakterystycznym elementem sylwety jest wykusz, podkreślający oś środkową budowli. Zamyka go loggia przykryta baldachimem zwieńczonym smukłą, o miękkim łuku kopułą. Przed posesją stoi „Lampiarz". Upamiętnia on 100-lecie łódzkiej energetyki, które przypadało 18 września 2007 roku. Pomnik stanął przed dawną witryną luksusowego sklepu „American Diamant Palace", którą po raz pierwszy w łodzi, wieczorem 7 maja 1906 roku rozświetliło światło elektryczne.

Piotrkowska 43 – Kamienica Kohna - jest prawdopodobnie pierwszą budowla secesyjną miasta. Powstała w latach 1901-1902 dla łódzkiego przemysłowca i finansisty Oskara Kohna. Znawcy sztuki uznali ją za jedno z najbardziej udanych dzieł secesyjnych w kraju. Odnajdziemy tutaj stylizowane kwiaty, dynamicznie wijące się łodygi, pęki liści, a nawet drzewa laurowe będące obramieniem okien i przejazdu bramnego. Niezwykle imponujące jest zwieńczenie ryzalitu środkowego kamienicy z trójdzielnym oknem oplecionym bujną roślinnością, która znajduje ujście w kuli wieńczącej kopułę.

Piotrkowska 53 – Kamienica Konstadta - powstała w 1885 roku. Wzniesiona według projektu Juliusza Junga w stylu eklektycznym, nawiązuje do pełnego wdzięku renesansu francuskiego. Wyróżniającym się elementem fasady jest ryzalit. Podtrzymują go dwaj Atlanci, górne partie zdobią kariatydy, wieńczy go wysoki czteroboczny hełm. Konstadt dał się poznać łodzianom nie tylko jako finansista, ale i filantrop. Był fundatorem „Domu Ubogich" przy dzisiejszej ulicy Pomorskiej 54 oraz członkiem komitetu budowy synagogi „postępowej" i cerkwi pod wezwaniem świętego Aleksandra Newskiego.

Piotrkowska 67 - dawny hotel Victoria oraz teatr Victoria - w 1876 roku na posesji, zakupionej rok wcześniej od Juliusza Kunitzera, Wilhelm Kern wzniósł hotel, któremu nadano nazwę „Victoria". Przez wiele lat posiadał on opinię najbardziej eleganckiego w mieście. Rok po otworzeniu hotelu w głębi posesji Kern wybudował teatr, który nazwano także „Victoria". Występowały tu znane zespoły Puchniewskiego i Grabińskiego.

Aleja Sławy - zwana jest także przez łodzian Aleją Gwiazd- inicjatorem jej powstania był znany i ceniony aktor Jan Machulski. Wzorowana na hollywoodzkiej „Walk of Fame" upamiętnia blisko 50 polskich aktorów, reżyserów, scenografów i operatorów filmowych. Aleja Sławy podkreśla filmowe tradycje miasta. W Łodzi znajduje się Państwowa Wyższa Szkoła Filmowa Telewizyjna i Teatralna im. Leona Schillera, Absolwentami tej legendarnej uczelni są między innymi: Roman Polański, Andrzej Wajda, Krzysztof Kieślowski, Juliusz Machulski, Piotr Sobociński.

Piotrkowska 72 - Grand Hotel - nieprzerwanie od 1888 roku należy do najelegantszych w mieście. W 1888 roku na gości czekało 50 nowoczesnie wyposażonych oświetlanych gazowo pokoi z urządzeniami sanitarnymi (przenośne umywalki). Nocleg w tym czasie kosztował od 1 do 3 rubli. W 1913 roku „Grand" miał 150 pokoi i kilka apartamentów wyposażonych w oświetlenie elektryczne, telefon, umywalki z ciepłą i zimną wodą.

Piotrkowska 74 - dawny pałac Geyerów - był reprezentacyjnym gmachem Towarzystwa Akcyjnego Ludwika Geyera. Wzniesiony w 1884 roku w najbardziej ruchliwym punkcie miasta, podnosił prestiż rodzinnego przedsiębiorstwa. Budowla architektonicznie nawiązuje do pełnych wdzięku form dojrzałego renesansu włoskiego, obfitującego w detal kamieniarski, szczególnie bogato występujący w narożniku spiętym wspaniałą podtrzymywaną przez kariatydy wieżą zwieńczoną hełmem.

Piotrkowska 78 - dom lat dziecięcych Artura Rubinsteina - jest przykładem kamienicy eklektycznej o cechach neorenesansowych z ryzalitem w części środkowej i boniowanych narożach. Od 1887 roku kilka pierwszych lat swego życia spędził tu Artur Rubinstein - światowej sławy pianista, Honorowy Obywatel m. Łodzi, „wielki ambasador" Polski i Łodzi na świecie. Przed domem artysty usytuowany jest „Fortepian Rubinsteina" - pomnik-ławeczka „Galerii Wielkich łodzian".

INFORMACJA TURYSTYCZNA

Centrum Informacji Turystycznej w Łodzi
ul. Piotrkowska 87
tel. +48 42 638 59 55
+48 42 638 59 56
godziny otwarcia: maj–wrzesień:
pn - pt 9-19, sb - nd 10-16,
październik-kwiecień:
pn - pt 9-18, sb - nd 10-15
www.cit.lodz.pl

Dworzec PKP Łódź Kaliska (hala główna)
ul. Karolewska 55
tel. +48 42 205 42 00
godziny otwarcia: maj–wrzesień:
pn - pt 9-17, sb - nd 10-16,
październik-kwiecień:
pn - pt 9-17, sb - nd 10-15
www.cit.lodz.pl

Manufaktura (wejście od ul. Zachodniej)
tel. +48 695 131 113
godziny otwarcia:
pn - sb 10-22, nd 10-21
www.fb.com/PIT.Manufaktura

Stary Rynek
tel. +48 42 661 46 66

Centrum Turysty Księży Młyn
ul. Księży Młyn 12
tel.: +48 513 712 411
www.fb.com/Centrum Turysty Księży Młyn

Wydawca:
Urząd Miasta Łodzi
ul. Piotrkowska 104, 90-926 Łódź
tel. +48 42 638 58 80
email: promocja@uml.lodz.pl
www.lodz.pl

Zdjęcia:
Paweł Augustyniak, Archiwum UMŁ

2017